

Benvolgut

Manel

Benvolgut, permet-me suposar
Que, malgrat que no haguem gaudit de presentaci³ oficial,
M³ s o menys, aix⁻ com jo, est^s assabentat
De la meva exist^{ncia}, de les coses que faig.
Benvolgut, jo ho reconec, qu^{hi} far³, covard de mi,
No ^s que siguis cada tarda el meu tema preferit,
Vostres s³ⁿ les promeses que ning^o ja complir^s ,
Vostres les nits que els tel^{ons} no paraven de sonar.
Per² s⁻ que et vaig veient en discos que al final no et vas endur
I alguns quina meravella, i alguns que mai tindr^s prou lluny,
Benvolgut, i en un somriure que fa sola caminant
I en aquella foto antiga oblidada en un calaix:
Heu parat una furgoneta aprofitant la vista privilegiada d'una ciutat.
Tu assenyaes l'absis rom^{nic} d'una catedral i sou joves i forts!
I sentiui l'eternitat al vostre davant!
I, benvolgut, ni sospiteu que gent com jo
Estem esperant.
I que simp^{tics} que se us veu, i quin mal devia fer,
I m'ho imagino -o ho intento- i t'asseguro que comprenc
Que encara avui, sense remei, tot trontolli un segon
Quan un amic, amb bona fe, pronuncia el vostre nom.
Per² vull pensar que tot va b³ i que no enyores aquells temps,
Que fins i tot en recordar no saps per qu^{hi} per² est^s content
I vas veient coses pel m³ⁿ que t'estan agradant tant
I agraeixes que entre els dos em f^{ssiu} cr^{ixer} amagat.
Amagat en mentidetes, en dubtes emprenyadors,
En cada intu^{ci} fuga^s d'una vida millor,
Amagat en "som molt joves per tenir res massa clar",
Amagat en "no s³ qu^{hi} ^s, per², nena, no puc respirar".
Ai, benvolgut, que estrany si un dia et van fer mal
El meu amor, la meva sort, les meves mans
O el meu dit resseguint-li la columna vertebral!
Benvolgut, que ha arribat i es vol quedar!
Ai aquests dits, no s³ⁿ senzills, de gent com jo
Que estava esperant.
Benvolgut, ho deixo aqu⁻, que s³ que ets un home ocupat.
Suposo que ^s moment d'acomiar-me esperant
No haver-te empenyat massa, no haver semblat un boig,
Que la for^{sa} ens acompanyi, ad^u, fins sempre, sort!

Per si un dia ens creuem ja em disculpo, que em conec,
FarÃ© d'home seriÃ³s, esperarÃ© darrere dret
Mentre tu li fas brometa, "veig que ara els busques alts",
Mentre tu et reivindiques com molt mÃ©s elegant.
Farem adÃ©u i marxarem i ella em dirÃ que t'ha vist vell
I, pas a pas, ja estarÃ s tan lluny
Com el cretÃ- que abans d'entrar a HistÃ²ria li tocava el cul
Arrambant-la contra els arbres del costat d'un institut.
Ai, pobrets meus, com s'haguessin espantat,
Si entre els matolls, sortim tu i jo dient
"ei, aquÃ- els senyors, estem esperant.
Xicots, aneu fent lloc,
Que estem esperant".

Song Discussions is protected by U.S. Patent 9401941. Other patents pending.

Lyrics provided by
<https://damnllyrics.com/>